Ábrahám Erika

fantomfájás

csak még egyszer
úgy pördülni meg magam körül
a derekam nézze
mindegy mivel a kezemben
mi felé fordulok el
legyünk a konyhában épp
süssön be nap
hatvanas izzó a spájzból

csak a mozdulat
ahogy tarkómon kiválik
a készülődő csók helye
s hogy mindez épp itt
épp neki vált láthatóvá

egy másik melegvérű
öröme bennem

ez a nézés tartsa a hátam estig

csészém szélén egyikünk
mosolya

danse macabre

elfáradtak az undor
szüntelen megfeszülő
izmai a szám körül
hogy fog mosolyba
ernyedni a fel nem oldható

nincs váll
egy drótváz elég
megtartsa a fejem
míg odahajtom
elfáradtam
csak hadd maradjak
egy kicsit

megértettem
a romlást a testben
fülzúgáson át hallom
a téli eső fent
a polkát veri